

[Hastrup.]

lov, ordet „midlertidig“ er ligefrem taget med i lovteksten; men det er før set, at midlertidige love har været yderst sejlivede. Det konservative folkeparti erkender, at samfundet har et ansvar og en pligt over for de mennesker, som boligrestriktionerne har lukket ude fra de ældre, billigere boliger og så at sige tvunget ind i det nye og dyre byggeri, hvis de overhovedet vil have et sted at bo. De er ofre for den boligpolitik, der er blevet ført, og det gør naturligvis ikke sagen bedre, at det fortrinsvis drejer sig om unge og om familier, som må søge en anden bolig, enten fordi de forflyttes eller på grund af et voksende børnetal.

Men vi finder unægtelig, at det er en meget indviklet ordning, den højtærede boligminister her har foreslået. Alene dette system med en efterhånden stigende rente — for det er jo det, der er tale om — er yderst kompliceret. Den højtærede minister henviser til, at ordningen automatisk vil blive begrænset, såfremt renten falder, og at den helt vil bortfalde, såfremt renten kommer ned under 7,74 pct. Der udtrykkes håb om et rentefald. Men hvorpå tør man begrunde dette håb, så længe der ikke træffes foranstaltninger til at øge opsparringen? Det ejendommelige er i øvrigt, at ordningen på en måde forudsætter, at inflationen vil fortsætte. Kun derved vil der blive mulighed for til sin tid at tilbagebetale lånene.

Det er også betænkeligt, synes jeg, at støtten gives til ejendommene og ikke til beboerne. Og det er jo ikke blot en støtte i form af lån, men i form af lån, der i én periode er rentefri og i en anden periode skal forrentes med en rente, der i hvert fald er lavere end den nuværende markedsrente. Det er blevet fremhævet, at ordningen er lettere at administrere, når støtten gives til ejendommene fremfor til beboerne, men herved bliver den også dyrere for staten, ligesom man jo til sin tid derved vil overlade tilbagebetalingen til måske helt andre mennesker end dem, der nu bor i de pågældende ejendomme, som opnår støtten.

Man kan også spørge, om ordningen nu bliver så forfærdelig let at administrere, og jeg mener, at dette spørgsmål bør gøres til genstand for en undersøgelse i det udvalg, der formentlig vil blive nedsat. Betingelsen

er, så vidt jeg kan skønne, en meget langvarig kontrol af lejen i de ejendomme, som tilgodeses med disse nye driftslån.

Den højtærede boligminister vil formentlig ikke bestride, at den ordning, han her foreslår, er noget lapperi. Både i bemærkningerne til lovforslaget og i den — jeg vil gerne sige i øvrigt fortræffelige — tale, som den højtærede minister holdt her i tinget under åbningsdebatten, henviser han til den ordning, som er under forberedelse i det boligpolitiske udvalg. Denne ordning bygger som bekendt på det princip, at statens boligtilskud skal individualiseres og baseres på forholdet mellem den enkelte boligtagers indkomst og boligudgift, den såkaldte huslejerelation. Denne ordning kan blive en virkelig hjælp for dem, der har hjælp behov, fordi de ikke er i stand til at betale de høje huslejer bl. a. i det nye byggeri.

Det er også mit indtryk, at den højtærede minister tror på denne ordning, men han mener altså ikke, at det vil være muligt at gennemføre den tilstrækkelig hurtigt. Ja, var det nu ikke et forsøg værd? Man kunne da i hvert fald prøve på, om ikke det ville være muligt at iværksætte en slags første fase af ordningen. Det konservative folkeparti vil gerne have dette problem undersøgt i udvalget.

Vi erkender, at samfundet har et ansvar over for de mennesker, der er henvist til det dyre byggeri. Samfundet er til en vis grad skyld i deres vanskeligheder. Vi møder derfor med en positiv vilje til at medvirke til en løsning af disse vanskeligheder, men vi ser helst en mere enkel og også mere holdbar løsning end den, som den højtærede boligminister her har foreslået.

Else-Merete Ross: Det radikale venstre forstår godt, at den højtærede boligminister føler sig stærkt forurolet af det høje niveau, som lejen i det kurstabsramte nybyggeri er kommet op på, og at han gerne vil efterkomme ønsket fra beboerne om at hjælpe dem over de første års særlige økonomiske vanskeligheder.

Det er muligt, at den midlertidige låneordning, som ministeren foreslår, er den mest praktiske, hvis man ikke skal præjudicere de nyordninger, som det permanente boligudvalg forhåbentlig kommer frem til.